

Ім. Н. К. Крушової

Контрольний екземпляр

12 СІЧНЯ цього року відбулися республіканські комсомольські збори, присвячені початковій огляду шкільних комсомольських організацій «Шляхами комсомольської слави», оголошеного на честь 50-річчя Ленінського комсомолу ЦК ЛКСМ України. На старт вийшли тисячі і тисячі юних. Серед них — численний загін шкільного комсомолу Кіровоградщини, який розпочав бойовий похід під закличним ювілейним девізом.

ШЛЯХАМИ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ СЛАВИ

Іти шляхом комсомольської слави — це не тільки відшукати імена перших з країни комсомолів, дізнатися про їх подвиг, пережити хвилюючу мить пізнання відважного звернення. Це, перш за все, слідування величому прикладові. То невтомність над книгою, то невичерпна любов до рідного краю, до рідного народу. То вірність ленінським заповітам, вірність комуністичним ідеалам.

То — продовження комсомольського подвигу. Ось за що боротимуться шкільні комсомольські організації, стаючи сьогодні на ювілейну комсомольську вахту.

В ДОРОГУ, В ДОРОГУ...

Стояли вони у просторому залі, опинившись в рішні шерегах. Затамувавши подих, слухали позивні молодіжної радіостанції, а через кілька хвилин вже знали, яке завдання ставлять ЦК ЛКСМ України та Республіканська рада Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна перед піонерами республіки.

Вмикнуто радіоприймач. І ось уже ватажки піонерських загонів нашої школи доповідають старшим товаришам — комсомольцям, що вони мають зробити в ювілейному році. Шестикласники, наприклад, беруться ще краще озеленити вулиці Глібини та Золотомодем'янської. І це наслідуючи приклад шкільної комсомолі, яка вирішила обновили стадіон, поновити новими експонатами шкільний музей-кімнату В. І. Леніна. Всі піонери школи до жовтня розповсюдять на 700 карбованців різноманітної літератури, зберуть біля 60 тонн металевого лому.

До кінця навчального року ленінців і не перелічиш одразу. Вони вже зав'язали дружні листування з школярами Аджамської школи № 5. А незабаром поїдуть до своїх підшефних, щоб допомогти, як об'єднати свої зусилля і разом підготувати гарний дарунок 50-річчю ВЛКСМ. Є вже в наших піонерів і друзі в колгоспі «Україна» Кіровоградського району. Весною вони разом зі старшокласниками поїдуть до хліборобів, в селі посадять дерева, а цими днями вирушають в поле і поставлять там щити, які виготовили своїми руками.

Кипучим піонерським життям ми завдячили і вчителю, нашим наставникам, і старшим друзям — комсомольцям. Вони завжди дбають про червоногалстукових. Ось і ми взялися за роботу

юні лектори, які почали діяльну підготовку до ленінських днів. Юра Клебак та Іра Ліберт зі своїми товаришами прочитали піонерам лекції про юнацькі роки вожда, виготовили альбоми, монтажі.

В лютому шкільний комсомол готуватиме вечір дружби народів, де школярі зустрінуться з Григорієм Арсентійовичем Мельником, колишнім начальником штабу партизанського загону, яким керував Герой Радянського Союзу М. І. Наумов. І першою буде допомога — від піонерів.

Щодня в юних ленінців новизна, адже вони вирушають в дорогу, і кличе їх іти дорогою молодих патріотів наше комсомольське плем'я.

Л. МАЛЕНКО,

старша піонервожата кіровоградської середньої школи № 32.

У РЕСПУБЛІКАНСЬКОМУ огляді шкільних комсомольських організацій беруть участь учнівські комсомольські організації загальноосвітніх восьмирічних, середніх шкіл та шкіл-інтернатів. Метою його є подальше піднесення активності шкільних комсомольських організацій, посилення їх ролі в комуністичному вихованні учнівської молоді. Комсомольські організації шкіл визначають конкретні завдання та заходи, виходячи з своїх умов та таких напрямків огляду.

«ТІЛЬКИ ПРАЦЯ ЗВЕЛИЧУЄ ЛЮДИНУ»

Навчитися працювати — це, перш за все, навчитися глибоко оволодівати знаннями, ставитися до навчання, як до обов'язку перед суспільством.

Комсомольським організаціям необхідно виховувати у кожного школяра почуття відповідальності за якість навчання, допомагати педагогічним колективам у боротьбі за глибокі і міцні знання. Хай кожна комсомольська організація активно бореться за підвищення успішності школярів, стане ініціатором створення учнівських наукових товариств, клубів юних винахідників, учнівських конструкторських бюро, проведення олімпіад, творчих конференцій, конкурсів, зустрічей з вченими, інженерами, науковцями.

Повсякденно слід допомагати педагогічним колективам у боротьбі за здійснення закону про всеобуч, налагоджувати роботу комсомольських та піонерських постів всеобучу.

Готуйте себе до майбутнього трудового життя. Кожна комсомольська організація повинна обрати собі трудовий об'єкт, піклуватися про збереження шкільного майна, обладнання, благоустрій і естетичне оформлення школи, створити табір праці і відпочинку.

Розвивайте дослідництво, візьміть посильну участь в будівництві сільських шкіл, клубів, бібліотек, дитячих садків та ясел, обладнанні спортивних та ігрових майдаників, червоних кутків.

Зміцнюйте зв'язки з комсомольськими організаціями підприємств, колгоспів і радгоспів, беріть участь в ударних трудових вахтах, спільних суботниках і недільниках, проводьте зустрічі з кадрами робітниками, ударниками комуністичної праці, готуйтеся продовжити трудові традиції колективів трудящих.

Переможцем огляду може стати та комсомольська організація, всі комсомольці якої наполегливо вчать, встигнуть або значно поліпшили успішності, беруть активну участь у трудових справах, суспільно корисній роботі.

«ГАРТОВАНИЙ У ПРАЦІ І В БОЮ — ТИ, КОМСОМОЛЕ, ПОДВИГАМИ СЛАВЕН»

Комсомольські організації шкіл — юні дослідники героїчної історії Ленінського комсомолу.

Вивчайте історію комсомольських організацій колгоспів, радгоспів, підприємств, будов, рідного села, міста, району, організуйте зустрічі з першими комсомольцями, делегатами з'їзду комсомолу, учасниками громадянської і Великої Вітчизняної воєн, ударних комсомольських будов. Проводьте мітинги, походи, маніфестації, візьміть шефство над могилами героїв, які загинули в боротьбі за справу революції, за встановлення і зміцнення Радянської влади. Розшукуйте документи, фотографії, листівки, галатки, газети та інші історичні матеріали про бойові справи комсомолу, створіть зали, кімнати і музеї комсомольської слави. Організуйте агітбригади, пересувні виставки, лекторії по пропаганді історії комсомольських організацій, створіть фонотеки з записами голосів живих-свідків неповторних історичних подій.

Урізноманітнюйте форми і методи роботи комсомольської організації, залучайте учнівську молодь до активної участі в житті школи, рідного міста, села, до роботи учнівських політичних гуртків і клубів.

Переможцем огляду може стати та комсомольська організація, яка успішно розв'яже визначені вище завдання.

«БАТЬКІВЩИНИ ВІРНІ МИ СИНІ»

Любити нашу соціалістичну Батьківщину, бути завжди готовим відстояти її свободу і незалежність — найпочесніший обов'язок кожного громадянина СРСР.

Вивчайте історію Країни Рад, історію бойового подвигу радянського народу, зміцнюйте дружбу з воїнами Радянської Армії, Військово-Морського Флоту, готуйтеся до здачі нормативів оборонно-спортивного комплексу «Готовий до захисту Батьківщини». Хай комсомолки-старшокласниці навчатимуться подавати першу медичну допомогу, готуються стати санінструкторами, здадуть норми на значок ГСО.

Кожній школі — юнацькі патріотичні об'єднання, воєнно-спортивні клуби на громадських засадах. Створюйте школи-супутники юних космонавтів, танкістів, авіаторів, моряків при клубах і будинках культури, загони юних друзів Радянської Армії, прикордонників, флотилії юних моряків. Організуйте змагання з військово-прикладних видів спорту, оволодівайте основами однієї з військових спеціальностей.

Загартуйте себе фізично. Беріть активну участь в роботі спортивних секцій. Проводьте спортивні та туристські змагання на першість школи, малі олімпійські ігри, зміцнюйте спортивну базу школи. Всіляко пропагуйте досягнення радянського спорту.

Переможцем огляду може стати комсомольська організація тієї школи, де кожен старшокласник бере участь у воєнізованих іграх та походах, вивчає основи військової справи, займається військово-прикладними видами спорту, загартує себе фізично.

«НАШІЙ ЗМІНІ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ»

Хай кожна комсомольська група стане колективним вожатим піонерського загону, комсомольці-старшокласники організують піонерські групи і клуби за інтересами, спортивні секції, команди, змагання на призми клубів «Шкіряний м'яч», «Золота шайба», очолюють експедиції, проведуть у школі військово-спортивну гру «Зарниця».

(Закінчення на 2-й стор.)

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому АКМУ

Рік видання IX. № 8 (864). ЧЕТВЕР, 18 СІЧНЯ 1968 РОКУ. Ціна 2 коп.

КОВИНИ „АВІАТОР“ ВІДКРИТО

В недільний зимовий день поспішають рум'яні від морозу учні міста Кіровограда в юнацьку військово-патріотичну школу «Авіатор», яка відкрилася при ШВЛП цивільної авіації. З великим захопленням, наполегливістю кожен з сорока чоловік вивчає матеріали, які подають їм вчителі. Майбутніх пілотів, навчання в цій школі зближує з мрією — мріють вони навчатися у вищих авіаційних закладах.

О. ШВЕЦЬ,
юнкор.
м. Кіровоград.

ДОКУМЕНТИ РОЗКАЖУТЬ...

В міському комсомолу прийшов старий робітник Гнат Іванович Ліщенко.

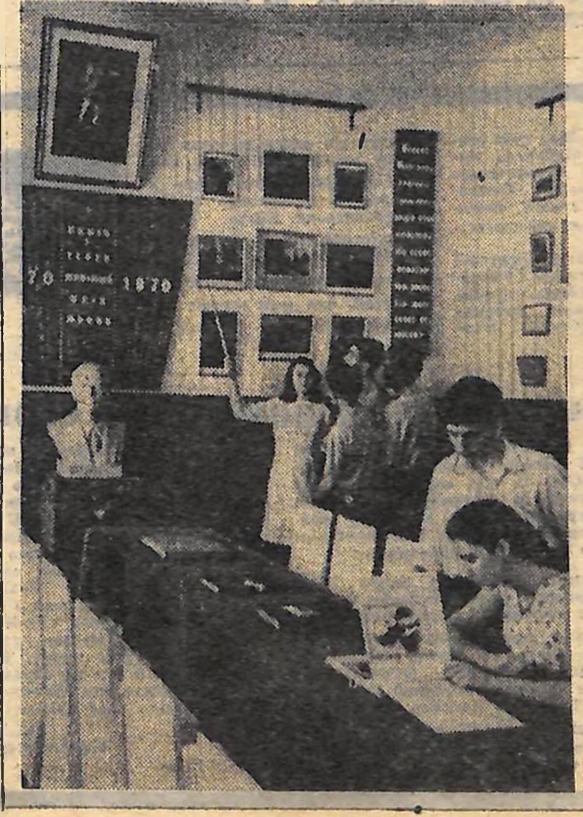
Він — один з перших комсомольців міста. Долав Комуністичної Спілки Молоді він вступив в 1920 році. Цікавою була розповідь Гната Івановича. Він повідав про те, як комсомольці ходили на заготівлю хліба, чергували в загонах ЧОНу. Гнат Іванович приніс фотокартки.

І ось запис його розповіді і фотокартки складені в папку з написом «Матеріали про історію комсомольської організації міста Олександрії». В цій папці зберігаються матеріали з історії комсомолі міста, які зібрані комісією по вивченню історії комсомолу. Ця комісія працює при міському комсомолу вже два роки. Мається вже багато цікавого: мандати комсомольців 1920 року, старі фотокартки, комсомольські квитки, документи делегатів з'їзду ВЛКСМ і ЛКСМУ.

А. КОХАН,
позаштатний кореспондент «Молодого комуніста».
м. Олександрія.

У ленінській кімнаті Аджамської середньої школи Кіровоградського району завжди люди. Сюди кожного дня приходять екскурсанти, щоб познайомитися з матеріалами про життя і революційну діяльність рідного Ілліча.

Фото Ф. ПЛАХТЯ.

П'ЯТИРІЧКА. ВОНА ПЕРЕВІРЯЄ ТЕБЕ.

ШЛЯХАМИ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ СЛАВИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Поліпшуйте роботу з піонерами за місцем проживання. Створюйте піонерські форпости, разом з старшими друзями — комсомольцями підприємств — обладнайте піонерські кімнати при будинкоуправліннях.

Готуйте піонерів до вступу у члени ВЛКСМ. Вивчайте з ними промову В. І. Леніна на III з'їзді РКСМ, героїчну історію і сьогодишній день комсомолі, організовуйте урочистий прийом в комсомол.

Обов'язковою умовою, яка визначатиме комсомольську організацію — переможця огляду, є повсякденна допомога піонерським загонам і дружині у проведенні цікавої і змістовної роботи, у вихованні в юних ленінців ініціативи, самодіяльності, почуття колективізму.

ПЕРЕМОЖЦІ І НАГОРОДИ

Основною ланкою огляду в школі є комсомольська група, комсомольська організація класу. Підсумки огляду комсомольських груп (організацій) класів підводяться в школі щомісяця та після літніх канікул.

Підсумки огляду шкільних комсомольських організацій в районах, містах і області підводяться двічі — після закінчення навчального року та після літніх канікул.

ЦК ЛКСМУ підводить підсумки огляду до 50-річчя ВЛКСМ — 29 жовтня 1968 року. ЦК ЛКСМУ встановлює для переможців огляду — кращих комсомольських організацій республіки — 50 пам'ятних Червоних вимпелів, які вручатимуться разом з грошовою премією в розмірі 300 карбованців кожна.

Представники кращих комсомольських організацій шкіль республіки влітку 1968 року візьмуть участь в поїзді по місцях комсомольської слави України, в республіканському зборі шкільного комсомольського активу в таборі ЦК ЛКСМ України «Молода гвардія».

СИГНАЛ ГРОМАДСЬКОЇ ТРИВОГИ

Там же — молоді!

Добрий день, «Молодий комунар». Яюсь я відідав свою родичку, яка живе в гуртожитку Знамянського сільгосптехнікуму, і поїхав звідти стурбований.

Мене вразило те, що в кімнатах немає електричних розеток, електроустроїв усього два-три на гуртожиток, радіо є лише в кількох кімнатах. З розповідей учнів я

дізнався, що ці питання розглядалися на комсомольських зборах, а також на зборах мешканців гуртожитку.

Прошу нагадати дирекції, що в технікумі вчать комсомольці, молоді, і в наш час не користуватися простими побутовими послугами, не слухати радіо... Це дивно!

В. ТРОФІМОВ,
член комітету комсомолу пересувної механізованої колонії № 2 тресту «Кіровоградсільбуд».

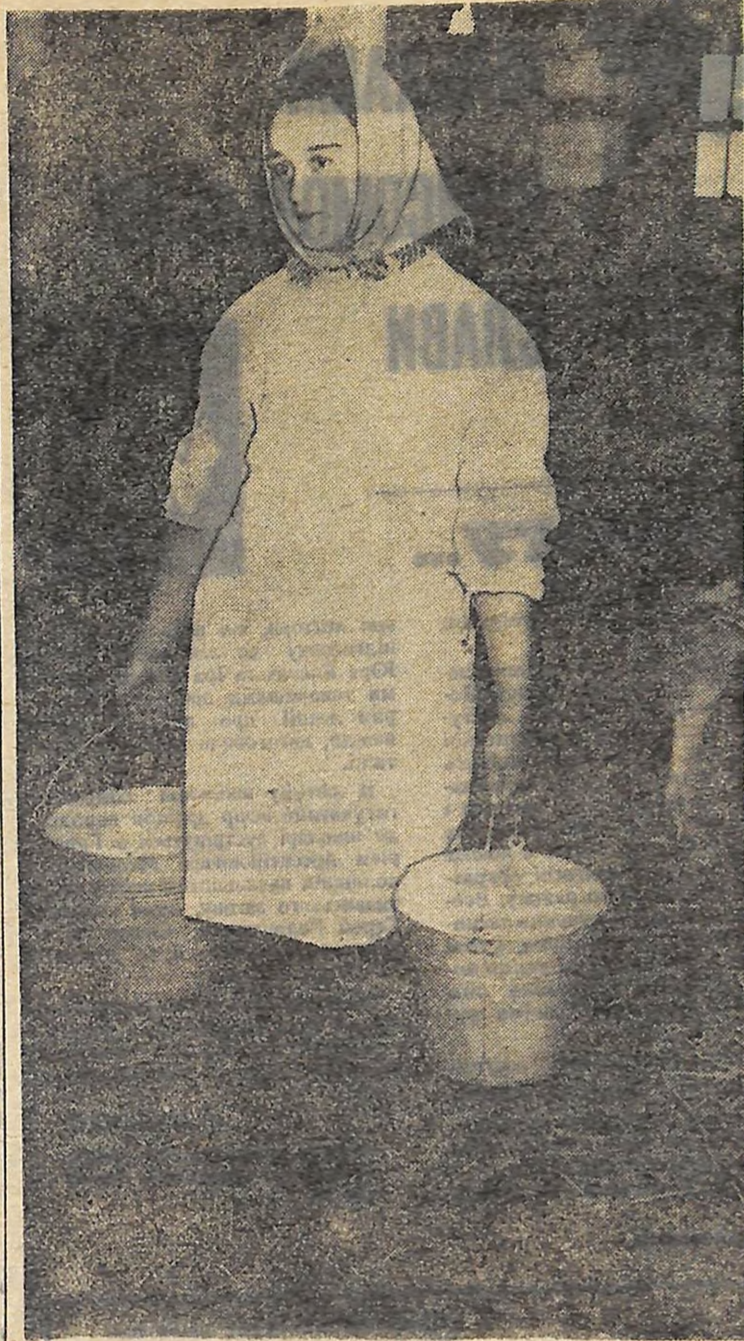
А поїхали... двоє

Дорога редакція! 27 грудня 1967 року учні Кіровоградщини вирушили в одинадцятиденну туристсько-екскурсійну поїздку. Але ця поїздка принесла турпостам Вільшанського району одні прикроці.

З нашого району повинні були їхати 16 чоловік, а поїхали... двоє по безкоштовних путівках. А ми послали гроші на рахунок обласної ради профспілок ще 21 грудня 1967 року і до цього часу ніякої відповіді не одержали. Подібне трапилося минулого року і з ученцями 10 класу Вірою Стороженко, яка мала їхати в подорож.

А ми ж так чекали на цю поїздку. Хіба не прикро? Людмила КОРЖ,
учениця 10 класу.

с. Добрянка
Вільшанського району.

ЗІНА З ВИСЬКІВСЬКИХ БЕРЕГІВ

Сірою стрічкою розмотується під ногами стежина, ледь-ледь видніється у світанковій п'ямі. Поспішає Зіна Доброван на ферму. Туди, де знайомо і радісно тицькати муть широкими лобами «лиски» та «зірки» в її долоні. Прискорює ходу молода доярка. Вона завжди поспішає.

Закінчила школу — і одразу — на ферму. Труднощі, невдачі не зламали дівчину. Подруги не раз казали: кинь ферму, поїхали у місто...

У ювілейному році Зіна взяла зобов'язання надіти від кожної корови по 2200 кілограмів молока.

Скажете — скромна цифра? Може й так. Минув рік. Зробили підрахунки. Зіна надоїла майже по 2500 кілограмів. Скромна перемага? Може й так. Але перемогла!

Фінішував 1967 рік. У новому році Зіна, готуючи подарунок 50-річчю Ленінського комсомолу, бореться за 3000 кілограмів молока від корови. І віриться, що виїде переможницею.

М. СТОЯН,
Колгосп імені Леніна
Новомиргородського району.

На знімку: З. Доброван.
Фото В. Зелінського.

На фото: зенітний Ханоа готові до бою. Командир батареї ВОАНЬ СУАН ПУА і розвідник ФАМ ВАН ДІНЬ (зліва) визначають місцезнаходження цілі.

Фото Л. ПОРТЕРА.
Фотохроніка ТАРС.

Антивоєнна демонстрація біля стін конгресу

ВАШІНГТОН. Біля стін конгресу 15 січня відбулася масова антивоєнна демонстрація жінок під лозунгом «Припинити війну у В'єтнамі, покінчити з соціальною кризою всередині країни».

У день відкриття чергової сесії конгресу тисячі американок з усіх районів країни зібралися тут, щоб висловити протест проти брудної в'єтнамської війни.

Делегация жінок вручила лідерам конгресу петицію, яка вимагає припинення війни у В'єтнамі і виведення зброї американських військ. Петиція містить також вимогу використати величезні кошти, які витрачаються на війну у В'єтнамі, для розв'язання соціальних проблем всередині країни.

Навколо експерименту з серцем

Ділки із американської телевізійної компанії «Нешна бродкастинг компані» («Ен-Бі-Сі») із усіх сил намагалися перетворити в комерційну операцію другу пересадку серця, яка була зроблена кілька днів назад кейптаунським хірургом Крістіаном Бернардом.

Дізнавшись про намір лікаря Бернарда провести другу операцію, комерсанти із «Ен-Бі-Сі» усіма правдами і неправдами почали домагатися «виключних прав» на зйомку операції в госпіталі в Кейптауні, розраховуючи заробити на цьому солідний куш. При цьому «Ен-Бі-Сі» вдалося перемогти в конкурентній боротьбі іншу телевізійну компанію США — «Колумбія бродкастинг систем», яка теж намагалася

добитися права першості передачі репортажу із операційного залу.

В ім'я інтересів хворого лікар Крістіан Бернард не дозволив американській телевізійній компанії провезти зйомки в операційному залі.

І все ж, до операційного столу пробрався фотограф, який замаскувався під санітара, якийсь Маккензі, який нічого спільного не мав з «Ен-Бі-Сі». Це не сподобалося «Ен-Бі-Сі», яка мала «виключні права», але не змогла зняти жодного кадру. Вона терміново подала в суд на Маккензі, вимагаючи перешкодити фотографу розповсюджувати свої знімки.

О. АНІКІН,
кореспондент ТАРС.
Нью-Йорк.

ДО БІБЛІОТЕКИ КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОПАГАНДИСТА

ПРО ЛЮДЕЙ, ПРО СЛОВО

Тисячоліттями людство народжувало нові слова. Тільки-но ми відзначили п'ятдесятирічний ювілей епохи, що народила чи не найбільше нових слів, які, немов білці, боролись і перемогали. Ці слова прийшли до нас разом з Великим Жовтнем. Більшість з них і сьогодні йдуть разом з нами на труд і на подвиг в ім'я комуністичного завтра, а деякі, виконавши свою славу революційну місію, пішли з нашого життя на поліщі історії.

Упорядники «Словника революції» (збірник, 272 стор., 64 коп.) пропонують познайомитися з словами, народженими революційною бурєю.

Крім пізнавального матеріалу про нові слова, у збірнику подаються уривки з різних творів Б. Горбатова, М. Кольцова, І. Микитенка, П. Панча, Дакота Ріда, О. Фадєєва, М. Шолохова, М. Рильського та інших письменників, спогади ветеранів праці, старих більшовиків, а також архівні та газетні матеріали.

Цікавою щодо фактичного матеріалу є бібліотечка «Молоді про рішення XXIII з'їзду КПРС». Складається вона з 7 брошур (ціна 24 коп.):

— Штурм незвіданого — розповідь про науково-технічний прогрес на Україні в роки нової п'ятирічки;

— Україна енергетична — про завдання, поставлені XXIII з'їздом в галузі електрифікації — народного господарства країни;

— Село на орбіті п'ятирічки — про розвиток сільського господарства на Україні в п'ятиріччі, про роль молоді у цій важливій справі;

— Колосися, ниво культури — про розквіт радянської соціалістичної культури і перспективи її розвитку на п'ятиріччю;

— Три ступеня ракети — про розвиток освіти і науки;

— Вікнами до сонця — про те, як зріс матеріальний добробут радянських людей за роки Радянської влади.

Ростуть будови — землі основні — про розвиток будівництва на Україні в новій п'ятиріччі, про участь молоді на ударних комсомольських будовах.

Документальна повість В. Чудного «Проба гарту» (340 стор., 49 коп.) — ще одна сторінка героїчної боротьби комсомольців, молоді, всіх радянських людей проти навали фашистських загартників. Дія відбувається в роки Великої Вітчизняної війни на півдні України. Вчорашні школярі на чолі з комсоргом Іллею Куликом самовіддано борються проти ненависного ворога. Ця боротьба була школою мужності, доброю пробою гарту, успадкованою ними від покоління Павки Корчагіна, від комуністів...

Описані події відтворені за спогадами учасників та за архівними матеріалами. Книга вийшла у серії «Герої, роки, звершення».

С. Колесник. «Медозбір». Нарис (296 стор., 43 коп.). Книга ця — про долі людські. Трагічні й світлі, буденно-героїчні й пісенні. На її сторінках немає жодного вимушеного рядка. Нарисні й документальні оповідання населені героями, які й донині живуть поміж нами.

(Книги вийшли у видавництві «Молодь»).

НОВИЙ РОМАН ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

В номері журналу «Вітчизна», який щойно побачив світ, опубліковано новий роман лауреата Ленінської премії Олесь Гончара «СОБОР». В центрі твору — сім'я потомствених металургів Баглаїв. Що хвилює людей старшого покоління, як формується наша молодь, який її духовний світ, — ось коло питань, що їх порушує роман.

(Книги вийшли у видавництві «Молодь»).

(РАТАУ).

На білому вітрі

ДВОЄ З МУЗИЧНОГО УЧИЛИЩА НЕ ПОВІРИЛИ ПРОГНОЗАМ СКЕПТИКІВ-ДОМОСИДІВ.

ЗА ВІКНАМИ гуде білий вітер. Гасає той вітрисько сільськими вулицями, жене перед собою хмари снігу, піяк не вгамониться. За довгу ніч такого натворив, що ні скверу, ні Ігульця не можна пізнати.

— Знову не поїдеш, — повертає голову від шибки Валентина. — Мете, що й світу білого не видно!

Людмила підходить до вікна. Справді, куди вирвешся у таку негоду. Та й автобуси не підуть. І журно стискатиметься дівоче серце: ну, ненадовго, хоч на одинський день вирватися б до міста. За мамою скучила, а ще... Якби мала крила — полишила б все на світі. На мить, не більше... А подруга сміється:

— Людочко, через тиждень разом поїдемо! Буран стихне, доро-

гу розчистять. Та й морози пересядуться.

За вікнами гуде білий вітер. Подруги одягаються. Ідуть вони тугими зметами, тримаючись одна за одну, ідуть до музичної школи.

В класі трудно відрізнити Валентину Чистякову від учениць: такою малою, круглолидийкою вродилася дівчина. Люда Колесникова — струнка та висока, мов тополька над Ігульцем. Разом до школи ходили подруги, разом Кіровоградське музичне училище закінчили, разом і в Петрове приїхали. Інші дівчата взяли призначення в Новоукраїнку, Олександрію, Кремгес, а вони — в Петрове.

Спершу було боязко. Безкінечним степом з древніми козацькими могилами віз їх автобус

у невідоме. А приїхали — сподобалось: і привітність чайок над Ігульцем, і запах степового вітру на зелених вулицях, і такі гарніючі школярки! Та й вовки не виють у сільських завулках, як говорили деякі кіровоградські скептики.

А нині — завірюха, мороз, Трохи холодно, але гарно. Ось і школа.

— Не замерзли, перепілочки? — стрічає їх директор Дмитро Опанасович Ненюв.

— Уу-у, задубіли! — жартують дівчата.

— Доброго ранку, Валентино Іванівно! — вітається дівчинка.

— О, це ти, Галинко! Ходімо до класу.

Урок розпочався. Трудно відрізнити Валентину Іванівну від

учениць: такою малою, круглолидийкою вродилася вчителька.

— Галю, прочитай нотки... Так, добре... Тепер прохлопаємо в долоні — ритм узгаємо... Молодець... Раз і два і...

Галинка Телсвна прислухається до кожного слова Валентини Іванівни, слідкує за кожним рухом вчительки. А за вікнами гуде білий вітер. І хто знає, може, з шістдесяти учнів Петрівської музичної школи хтось згодом стане великим композитором, напише гарну симфонію білого степового вітру. І на партитурі красуватиметься скромна присвята Валентині Чистяковій і Людмилі Колесниковій, двом подругам із загиблого Кіровограда.

В. ЮР'ЄВ.

с. Петрове.

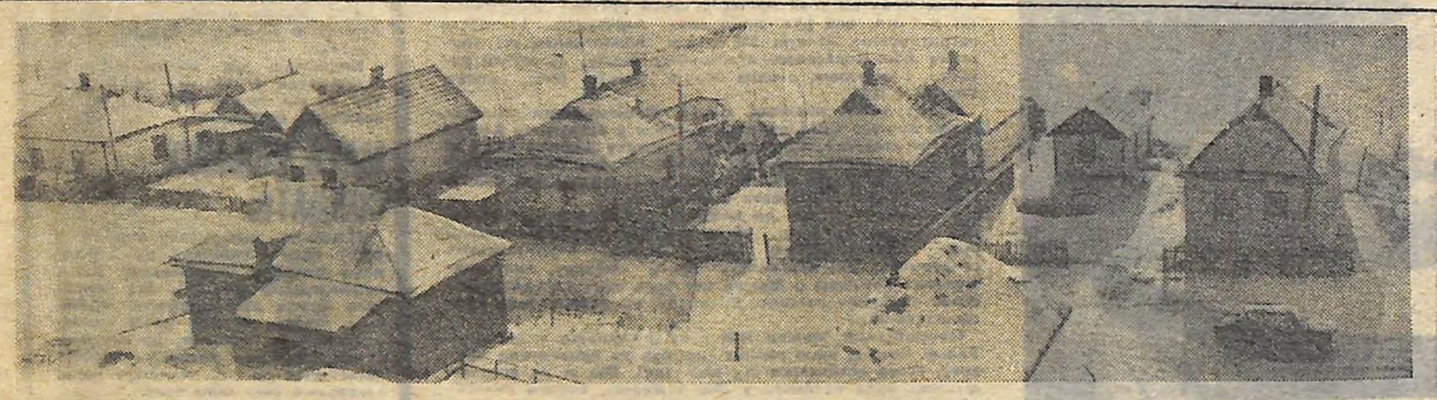

ФОТО-ІНФОРМАЦІЯ

Село Бережінка Кіровоградського району. Тут знову — повосілля. Десятих молодих хліборобів переїшли жити в будинки, що споруджені за новими проектами. Дахи будинків кріті шифером, черепицею, залізом. А село в ристуваннях. Село будуватиметься...

Фото В. КОВПАКА.

Наш позаштатний кореспондент Михайло Ножнов побував у Челябінську. Кіровоградець знайомився з містом, з його історичними місцями.

Якось, йдучи проспектом Леніна, Михайло зустрівся вразливий... Прямо перед ним стояв підліток-червоногвардієць із заламленими за спину руками. Дитячу постать міцно перехопили мотузки. В довгій, не по розміру шпелі і у великих розбитих черевиках зупинився на постаменті біля дитячого парку «Червоне поле» юний герой.

В погляді «Орляти» палесце відвага, любов до волі, віра в перемогу справи, за яку він борювався, революційний порив.

Біля підніжжя пам'ятника завжди лежать квіти. Біля нього зупиняються дорослі і діти. «Орля» — улюблений скульптурний твір челябінців.

Фото М. НОЖНОВА.

ЛЮДИ З КРАЇНИ МУЖНОСТІ

В. ГАНОЦЬКИЙ

ВИТЯЗЬ ТАНКОВОГО БОЮ

ГЕРОІЧНА ПОВІСТЬ ПРО ЗВИЧАЙНУ ЛЮДИНУ

Сьогодні — 18 січня 1968 року, звичайний день календаря. Звичайний для тебе і для мене, для наших ровесників. І особливий для багатьох людей старшого покоління, для тих, кому багато розповість карта з назвами: Сняв'яно, РП № 5, Мар'їно, Шліссельбург.

Наша розповідь сьогодні про 18 день січня 1943-го. 25 років тому радянські війська прорвали кільце блокади Ленінграда і з'єдналися із частинами Волховського фронту. Серед тих, хто йшов на бій за місто Леніна, був і наш земляк лейтенант Дмитро Осатюк, звичайний юнак із села Могильного Гайворонського району. Його називали витязем танкового бою. Так називаємо його і ми, вляччі сини.

Отже, 18 січня 1943 року.

— Добре попрацювали. Скільки ж ви їх тут поклали?

— Хай Гітлер їх лічить, — відповів Осатюк. — Він їх посилав сюди, йому й рахунок вести.

До піхотинця підійшло ще кілька чоловік.

— А ви хто будете? — поцікавився танкіст.

— Ми? — перепитав піхотинець. — Ми волховчани, з Волховського фронту.

Осатюк зіскочив з танка і обняв солдата...

Це було опівдні. А з ранку на командному пункті Симоняка стурбовано слідкували за діями танкістів. Один із офіцерів штабу, згадуючи службу зв'язку недобрими словами, ось уже хвилини із десять намагався викликати по телефону командира танкового з'єднання.

— П'ятнадцятий! — щосили кричав він у телефонну трубку. — Алло, п'ятнадцятий!

— Ось і взаємодій з цими танкістами, — незадоволено пробубонів інший офіцер.

Нарешті «п'ятнадцятий» відгукнувся. Симоняк взяв трубку.

— Яка обстановка? — запитав він, і його олівець швидко забігав по карті, розкладеній на дощаному столі. Потім генерал стримано сказав співбесіднику, який був на іншому кінці провода:

— Для початку непогано.

Командир був стриманий на похвалу. Але якщо він сказав «для початку непо-

Кільце блокади прорвано!

гано», то слід було розуміти, що справи у танкістів ідуть добре.

Той ранок у танкістів був гарячим. Снаряди вибухали десь поблизу, засипаючи чорний сніг шматками землі. Навколо валялась зброя і речі, покинуті в паніці німцями. Всі були наготові — чекали чергового наказу наступати. В засаді стояли танки Т-60, маленькі машини. Бійці тепло називали їх «малючками».

(Далі буде).

ЛИСТУВАННЯ „Молодого комунара“

Просимо виступити „ГРОЗУ“

«Дорога редакція, — пише нам електромонтер колгоспу ім. Орджонікідзе Новгородківського району Григорій Іванович Самборський. —

Ми з цікавістю дивилися показаний по телебаченню фільм «Майор Вихор», а потім читали в «Молодому комунарі» документальну повість «Розвідники звали «Гроза».

Я і мої односельчани з хвилюванням говорили про свого земляка-кіровоградця і дуже раді, що саме в нашій області живе цей легендарний герой.

Мені, колишньому солдату, як і моїм односельчанам, хотілось би побачити героя на голубому екрані з розповіддю про його подвиги.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Шановний Григорій Іванович! Приєднуємося до Вашого прохання і звертаємося з ним до працівників телестудії і особисто до Олексія Трохи-мовича Шаповалова.

Як стати артисткою?

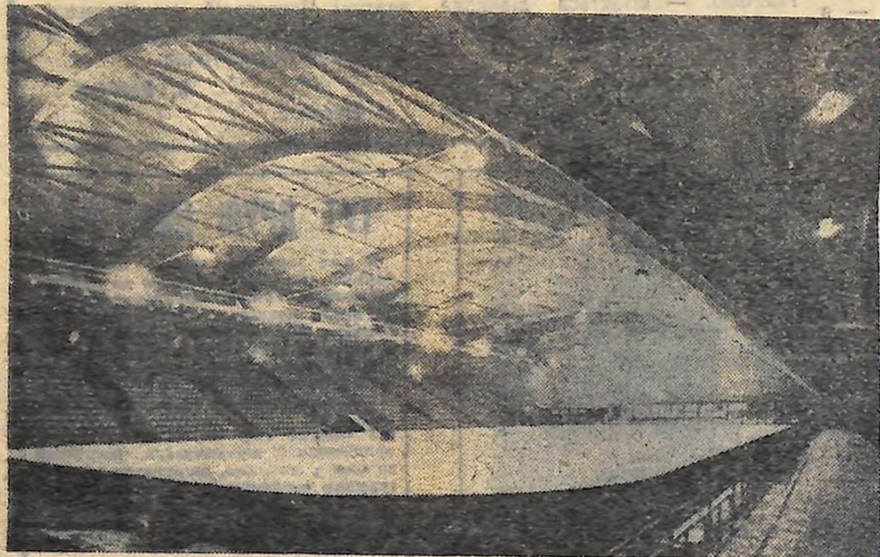
Катя Рогова з міста Кремгеса мріє стати актрисою і просить повідомити адресу театрального училища, якщо воно є в Кіровограді.

ВІД РЕДАКЦІЇ: В Кіровограді театрального училища немає. Повідомляємо адресу училища в найближчому місті: Дніпропетровськ, вул. Гліньки, 1.

Спорт

ГРЕНОВБЛЬ ЧЕКАЄ

Столиця Білої Олімпіади — Гренобль — готова до зустрічі спортсменів і гостей. 1540 чоловіків приїдуть на Х зимові Олімпійські ігри в Гренобль для участі в змаганнях. Передбачають, що Олімпіаду будуть висвітлювати 1500 представників газет всього світу і 450 журналістів радіо і телебачення.

Під час Олімпійських ігор населення Гренобля подвоїться. Чекають, що число болельщиків складе близько мільйона.

Отже, 6 лютого над Греноблем прозвучать олімпійські фанфари, що сповістять про відкриття чергових — Х зимових Олімпійських ігор. А поки столиця Білої Олімпіади живе чекаючи свого олімпійського хрещення.

На знімку: такий вигляд має середній льодовий стадіон, де пройнуть змагання хокеїстів і фігуристів. Трибуни цього критого стадіону вміщують 12 000 глядачів.

(АФН).

БЛАГОРОДНИЙ ЗАКЛИК

Мешканці Гренобля — міста Х Білої Олімпіади постійно підкреслюють, що вони повні рішучості зробити все для того, щоб ігри в Греноблі стали значним вкладом в справу розвитку дружби і взаєморозуміння між народами, щоб благородні ідеї Кубертена одержали ще могутніше звучання у всіх кутках земної кулі.

Саме цій меті служить нова ініціатива громадськості французького міста. Муниципалітет Гренобля прийняв рішення розгорнути широку кампанію за те, щоб дні проведення зимових олімпійських ігор 1968 року стали «священними днями припинення воєн» на всіх континентах, у всіх місцях, де ще ведуться воєнні дії.

Древні елліни, збираючись на олімпійські змагання, приймали на цей час всі незгоди і війни, оскільки чесна спортивна боротьба на стадіоні несумісна з кровопролиттям на полях бити. Сьогодні муниципалітет Гренобля закликає наслідувати приклад працьовитих Олімпіад. «Нехай люди двадцятого віку зроблять так само розумно, як древні. Нехай в олімпійські дні воєни на землі будуть звучати постріли лише стартових пістоletів!» — закликають представники міста олімпійських бити.

НОК США „ПРИМАЄ ЗАХОДИ“

Після того, як 200 негритянських спортсменів в Лос-Анджелесі вирішили відмовитися від участі в олімпійських іграх на знак протесту проти расової дискримінації в США, цей рух продовжує наростати. Більшість негритянських атлетів закликали бойкотувати всі змагання Нью-Йоркського атлетичного клубу, де засіли раєсти, і змагання, в яких беруть участь представники Родесії і ПАР.

Перед лицем подібних фактів Національний олімпійський комітет США вирішив перейти у відкритий наступ на «бунтівників». Представник комітету заявив: «Хай ці крикуни спочатку пройдуть кваліфікаційні змагання перед олімпійськими іграми, а потім говорять про бойкот і вирішують, здійснювати його чи ні».

В колах олімпійців до комітету, недвозначно закликають про те, що зараз організується «антибойкотний рух». Передбачається всіх видатних негритянських спортсменів, які виступлять проти бойкоту, «нагороджувати» путівкою в Мехіко без будь-яких передолімпійських відбірних змагань. Як видно, на деяких така приманка подіяла.

Олімпійський чемпіон 1960 року з стрибків у довжину Ральф Бостон, який раніше сам був за проведення бойкоту, тепер відмовився від цієї ідеї. Що ж до резолюції, яка була прийнята в Лос-Анджелесі, Бостон сказав: «Я не думаю, що це таке вирішення питання, до якого приєднається більшість».

Американська преса підкреслює, що саме Бостона в НОКІ США проклинають у вожді «антибойкотного руху». Широко коментують також висловлення президента Міжнародного олімпійського комітету американця Евері Брендеджа. Президент заявив доси сумнівну позицію: «Якщо негри будуть бойкотувати Олімпійські ігри, — заявив Брендедж, — вони лише самі себе позбавлять змоги, яка їм надається тільки один раз в житті».

(АФН).

50 слава навіки!

В Таращанській районній газеті на Київщині — «Пратор комунізму» було опубліковано лист Героя Радянського Союзу О. Н. Дмитрієва з Омська. Він пише, що узяв від колишнього командира полку хвилюючу історію майже 25-річної давності.

Після форсування Дніпра частина вела важкі бої, знищуючи Та-

СИН ПОЛКУ

рашу. Тут група радянських воїнів побачила розстріляну гітлерівцями жінку, яка лежала на землі, і хлопчика, що плакав. Білий звільнив хлопчика з собою. Сирота став сином полку, пройшов з ним всю війну.

Автор листа просить допомогти знайти солдатського сина і додати фотографію відлітка в гімнастерці з швардійським значком і медаллю «За відвагу» на груди.

Цей знімок прийшов в Польову публіку в Таращі, в будинок Д. П. Грегяка.

Подивився на знімок Дмитро Платонович і радісно усміхнувся. Так, не він, син усталеного полку, колишній розвідник.

МАТИ ВІСЬМОХ СОЛДАТІВ

Тільки-но повернувся з армії в рідне село Каминцани на Херсонщині Михайло Андрійський. Він — наймолодший у сім'ї. Всі семеро його братів вже пройшли армійську школу. Багато разів командування тих частин, де служили брати, дакували матері — Варварі Максимівні за те, що сини чесно виконують свій обов'язок.

Батько їх загинув у Велику Вітчизняну війну. Важко прийшлося Варварі Максимівні. Проте все здала материнська любов.

Самовідданою працею в колгоспі і на підприємстві відзначаються Андрійський, Щаслива мати, яка виховала вісьмох солдатів, добрих трудівників.

(РАТАУ).

А БАТЬКІВЩИНА — ДЕЛЕКІВКА

● ВІН САМ ОРАВ ПОЛЕ. ● РОЗЛЮЧЕНИЙ БИК ЗВАЛИВСЯ ВІД ЙОГО УДАРУ. ● ДАНИЛО ПАСУНЬКО — ЦЕ ПРИЗВИЩЕ ВИГУКВАЛИ ЧИСЛЕННІ ЗАРУБІЖНІ ГАЗЕТИ.

З давніх часів славиться наш народ могутньою борцівською силою. І немає в світі таких вирубіваних, які б зламали, перемітали її. В широкіх українських степах виростали трудолюбиві і мужні люди, які воло-

діли фантастичною силою. Серед їх імен — незабутнє ім'я нашого земляка, відомого борця і циркового артиста, першого інструктора Всесобучу з важкої атлетики Данила Пасунька.

В селі Лесківці в бідній сім'ї хлібороба Герасима Пасунька народився і ріс майбутній чемпіон Росії і світу, нащадок козацького роду Данило Пасунько. В дитинстві хлопчик насичився корів, до глибокої осені бігаючи босоніж. З ранньої весни і до самих холодів Данило купався в Інгулі. На очах в односельчан ставав він ширшим у плечах, міцніли його м'язи. Силі Пасунька дивувалися всі земляки: у свята і неділі дні збиралась молодь і влаштувала змагання на силу і спритність. Завжди перемігав Данило.

Про його силу свідчить такий факт. Одного разу молодий Пасунько піз волами мукі із млина. Пройшов якраз дощ, і дорога була розгужаюча. Волі ледве тисли воза на гору. Данило впрягся в ярмо і сам витяг воза. Часті бачили односельчан, як він сам орав плугом землю, легко піднімав п'ятипудові мішки із зерном і кидав їх на орничу.

В 1905 році Данило взяв в армію. Попав він у Севастополь, у подолзці. Там на нього і звернув увагу тренер Шабельський.

— Ну, для чого мені ваша французька боротьба, — говорив він тренеру.

Той напозитав на своєму, і Данило почав регулярно займатися гімнастикою, піднімати гирі. Через широкую рин відчув, як прибирався сила, а рухи стали більш координованими, спритними. Прийоми боротьби Пасунько засвоював легко, тепер він зміг розпоряджатися своєю силою. З кожним днем арсенал прийомів мого борця збільшувався. В цей час по Криму робив поїздки цирк, в якому були свої борці. Вони і організували змагання. Данило Пасунько вперше вийшов на манеж цирку і вперше здобув перемогу над відомим борцем. Перемоги слідували одна за одною протягом двох тижнів.

З ГОДОМ ПАСУНЬКО СТАВ БОРЦЕМ-ПРОФЕСІОНАЛОМ.

Його вже не задовольняла спеціальна програма, він почав сам знаходити нові варіанти. Борець розумів, що при своїх фізичних даних — зрості, силі, здоров'ї і міцному серці — він зможе досягти великих успіхів.

І він не помилявся.

З 1919 року Д. Пасунько працює інструктором Всесобучу з важкої атлетики в елісаветградському міському клубі імені Подвойського і кавалерійській школі. Данило підготував команду з боротьби, яка на першій елісаветградській олімпіаді в 1923 році зайняла перше місце.

Незабаром борця запросили в цирк «Гігант», в якому він працював аж до початку війни. Цей період був справді триумфальним для борця. Йому часто доводилося бувати за кордоном, де глядачі палко вітали його виступи.

В Швейцарії йому запропонували вступити в бій з биком. Цирк був переповнений. На манеж випустили розлюченого тварину, Бик зразу ж кинувся на борця. Тому вдалося схопити за роги. Бик вирвався, і в цей час Пасунько сильно забив ногу. Бик знову пішов на сміливіця, Борець спритно відскочив і, вибравши момент, кулаком вдарило бика по голові. Той завалився. Глядачі на руках винесли Пасунька з манежу цирка.

ЩЕ ОДИН раз виступав Д. Пасунько в своєму рідному місті. Зал завжди був переповнений, коли боровся наш земляк. Він одержував перемоги над відомими борцями Шульцем, Слуцьким, Яунзе, Криловим та іншими.

Виступав у нашому місті і Піддубний. В 1926—1928 роках тут проходили не лише чемпіонати з боротьби, важкої атлетики, але і конкурси краси, в яких брали участь молоді робітничі заводи «Червона зірка» Вінниченко, Гайдученко та інші.

Високо оцінив борцівські якості Д. Пасунька організатор чемпіонатів України, редактор фізкультурного журналу Іван Володимирович Лебедєв. Д. Пасунька запрошували виступати в Америці. Організатор чемпіонатів в Америці Джек Пфеффером говорив, що Д. Пасунько — борець, відомий публічно з найкращого боку, борець високої кваліфікації і як такий — є винятковим.

Мужин феноменальної сили, користуючись популярністю, Д. Пасунько був скромним і людським, чуйним і добрим. Він часто допомагав людям, виступав з лекціями, інсав до га-

З ЛІТОПІСУ СПОРТУ

Історія боротьби в Україні — це завжди тепло і радощів своє рідне місто, приналежність етні.

Кіровоградці вірять гордітись своїм земляком, найкращим сином і пам'яттю про нього могли б стати традиційні змагання з боротьби на приті ім. Д. Пасунька. На жаль, обласна федерація боротьби до цього часу про це не подумала.

В. СЕРГІЄНКО.

м. Кіровоград.

На фото: 1) Д. ПАСУНЬКО. 2) Оголошення в газеті про чемпіонат з боротьби.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 19 січня, 11.00 — Літературний театр. (М). 11.45 — Художній фільм «За владу Рад». 17.40 — Телевізійні вісті. 18.00 — Для молодих кінорежисерів. «Телезіанка». (М). 18.30 — Концерт естрадного оркестру Узбецького радіо і телебачення. (Ташкент). 19.15 — «Клуб кіномандрівників». (М). 20.15 — Сторінки музичного календаря. (М). 20.30 — Естафета новин. (М). 21.15 — «Они роси». Спектакль.

Друга програма: 11.45 — «Фізкультура і спорт». (М). 12.30 — Для школярів. «Сто витіпів дох друзів». (М). 21.15 — «Червоний прапор над морем». (Одеса). 21.45 — В ефірі «Молодість». (М). 22.15 — Телевізійний театр мініатюр «13 стільців».

ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

П'ЯТНИЦЯ, 19 січня, 17.00 — Дніпровські новини. 17.10 — Телевізійний журнал «До світла». (Львів). 17.40 — Телевізійні вісті. 18.00 — Фільм для дітей. 18.25 — «Ми з тобою, друже, земляки». Телевізійний нарис. 19.15 — «Клуб кіномандрівників».

Субота, 20 січня, 9.00 — Гімнастика для всіх. (М). 9.45 — Телевізійні новини. (М). 10.00 — Музично-розважальна програма. (М). 10.30 — «Здоров'я». Наукосо-популярна програма. (М). 11.15 — Телевізійний клуб «Об'єкти». (М). 12.15 — «Сторінки великої дружби». Кінонарис. (М). 12.45 — Суботній репортаж. (М). 13.15 — «Радянським Збройним Силам привітання». (Болотоград). 17.15 — «Прості люди про В. І. Леніна». Виступ майстра художнього слова Л. Бондаренко. 17.45 — Літопис північ. «Рік 1960-й». Телевізійний багатосерійний документальний фільм. (М). 18.45 — Кінопрограма. 20.15 — Музичний антракт. (М). 20.30 — «На

ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

П'ЯТНИЦЯ, 19 січня, 10.30 — Художній фільм «Здрастуй, не я». (1 і 2 серії). 16.50 — Фільм для дітей «До світла». (Львів). 17.40 — Телевізійні вісті. 18.00 — Документальний фільм. 18.45 — Слово — червонопрапорним. «Колгосп ім. Москва». 19.15 — «Клуб кіномандрівників». (М). 20.15 — Сторінки музичного календаря. (М). 21.15 — «Червоний прапор над морем». (Одеса). 21.45 — Актуальний екран. 22.15 — Телевізійний театр мініатюр «13 стільців». (М). 23.15 — «Тільки факти». (М).

Субота, 20 січня, 9.00 — Целебача з Одеси. 15.30 — Б. Ра-

ПОГОДА

Сьогодні по області сніг чекає тільки в хмарності без істотних опадів. Вітер північний, слабкий до помірного. Температура повітря 14—19, по місту 15—17 градусів морозу.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

МОЛОДОЙ КОМУНАР

— орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград.